

BNR nu face daruri

Articol apărut în Jurnalul Național, 17 februarie 2013

Acum patru ani, în primăvara lui 2009, România a încheiat un acord de asistență financiară cu FMI, Banca Mondială și Comisia Europeană. Suma angajată: 20 de miliarde de euro. Din când în când, de atunci, în culise sau pe scena publică se imaginează scenarii despre cum vor fi fost împărțite și cheltuite fondurile împrumutate. Cu o anume ciclicitate și cu modificări pe ici-pe colo, scenariile apar, dispar, iar apar și iar dispar. În ciuda nenumăratelor clarificări cu care Banca Națională a ieșit în fața publicului. În februarie 2013, scenariștii au reînnotat firul. Zilele trecute, un ziar, căzând în capcană, își informa cititorii că Banca Națională, potrivit unui aranjament făcut la Viena, ar fi oferit “băncilor care activează în România, sub formă de împrumut nerambursabil, câteva miliarde de euro din valuta primită de la organismele financiare europene”. Dacă acesta ar fi adevărul ar fi extrem de grav. Faptele sunt însă diametral diferite.

1) Din cele două acorduri încheiate cu partenerii internaționali, primul, cel de asistență financiară, a fost semnat în 2009 și finalizat în 2011. Banii împrumutați au fost repartizați între Guvern și Banca Națională. Din suma angajată, de 20 de miliarde de euro, Guvernul a primit 5 miliarde de euro de la Comisia Europeană și 2,3 miliarde de euro de la FMI – împrumut excepțional. Ambele sume au acoperit deficitul bugetar. În același timp, Guvernului i-au revenit 1 miliard de euro de la BERD și BEI și 1 miliard de euro de la Banca Mondială pentru proiecte de investiții. În total, 9,3 miliarde de euro.

2) Se vede bine că nici măcar un singur euro, din banii europeni, veniți de la “organismele financiare europene” – am în vedere Comisia

Europeană, căreia i s-au adăugat BERD și BEI –, nu a ajuns la Banca Națională. Partea de împrumut de la aceste organisme a ajuns în totalitate la Guvern. Așadar, BNR nu avea de ce să dea ascultare, cum acuză ziarul, “ordinului dat de Barroso”, și să împartă cu băncile comerciale ce ar fi primit de la organismele financiare europene. Din ce n-ai primit n-ai ce împărți.

3) Restul sumei – 10,7 miliarde euro – a fost angajată în exclusivitate de la FMI și a revenit Băncii Naționale, care a renunțat la o tranșă de 1 miliard de euro, și a tras 9,7 miliarde de euro. Toți acești bani au intrat în rezerva de valute administrată de BNR, având rolul cardinal de a contribui la consolidarea credibilității externe a țării. De acolo va fi plătită și datoria, fără a implica bugetul de stat. A dat BNR, “sub formă de împrumut nerambursabil”, vreunei bănci comerciale, măcar un singur euro? Nu! Fiindcă ar fi fost imposibil! Nu există nici măcar un singur canal prin care BNR să poată da băncilor împrumuturi nerambursabile. Nici măcar 1 euro! Dacă s-ar fi întâmplat așa ceva, ar fi ieșit un scandal internațional fără precedent în istoria instituțiilor financiare de pe întreaga planetă.

4) Al doilea acord, preventiv, semnat în 2011, se derulează încă. Nu a fost trasă nicio sumă. Și nu va fi trasă. Bani sunt în ”cămară”, la FMI și la Comisia Europeană, și vor putea fi folosiți numai dacă ar interveni o nevoie stringentă.

Adrian Vasilescu

P.S. Risc o ipoteză pentru eroarea de fond din scenariu: confuzia dintre verbele ”a împrumuta” și ”a restitui”. BNR nu a dat împrumuturi băncilor, ci a restituit băncilor o parte din banii lor proprii, ținuți la Banca Centrală, în rezervele minime obligatorii.